

prima instanță: S. Papuha
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-894/17

ÎNCHEIERE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul
Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Olaru Iurie cu privire la
încasarea sporului achitat la salariu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și
menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău din 10 martie 2016,
prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 20 februarie 2015, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova
a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Olaru Iurie cu privire la încasarea
sporului achitat la salariu.

În motivarea acțiunii a indicat că în rezultatul inspectării financiare tematice a
activității economico-financiare a MAI al RM și unor subdiviziuni subordonate pe
parcursul anilor 2011 - 2014, Inspecția Financiară din subordinea Ministerului
Finanțelor a constatat că, membrilor grupului de lucru pentru elaborarea proiectului de
lege privind modul de asigurare și restabilire a ordinii publice în cadrul evenimentelor
publice, neîntemeiat le-au fost calculate și achitate lunar, în anul 2013, sporuri la salariu
în mărime de 50% din salariul de funcție.

Menționează că în scopul lichidării iregularității stabilite, conform pct. 5 din
Prescripția nr. 27-04-04/786 din 20 iunie 2014 emisă de către Inspecția Financiară, MAI
al RM a fost obligat să întreprindă măsuri pentru recuperarea, conform legislației în
vigoare a cheltuielilor neîntemeiate.

Afirmă că la data de 24 septembrie 2014, MAI al RM a înaintat către pârât
somația înregistrată în Direcția generală economie și finanțe a MAI al RM cu nr. de
ieșire 15/1-1802, prin care a solicitat restituirea sporului primit în sumă de 11 700 lei.

Sușține că suma menționată n-a fost restituită, iar la somație MAI al RM nu a primit nici un răspuns.

La data de 22 mai 2015, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus o cerere suplimentară, prin care a reiterat că în baza dispoziției MAI nr.22/1244 din 06 iunie 2014, care nu a fost contestată în instanța de judecată, a fost anulat pct. 7 al dispoziției MAI al RM nr. 14/454 din 16 mai 2012, fiind dispusă inițierea procedurii de recuperare a sporului achitat membrilor grupului de lucru în mărime de 50% din salariul de funcție.

Își întemeiază pretențiile în baza art. art. 512 alin. (1), 514, 572, 617 alin. (4) Cod civil.

Prin urmare solicită încasarea din contul lui Olaru Iurie în beneficiul MAI al RM a sumei de 11 700 lei, ce constituie sporul la salariu în mărime de 50% din salariul de funcție, acordat pe parcursul anului 2013.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 10 martie 2016, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 10 martie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 16 alin. (2) a Legii privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, art. art. 128 alin. (1), 130 alin. (1), 148 alin. (1), (2), (5) din Codul muncii.

Cu referire la normele legale citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a accentuat că sporul la salariul de bază achitat intimatului se include în salariul suplimentar prevăzut de lege, iar beneficierea de acesta este un drept al salariatului acordat prin decizia angajatorului.

Astfel, instanța de apel a conchis că sunt irelevante speței pretențiile apelantului formulate în baza prevederilor Codului civil, dat fiind că raporturile juridice între Olaru Iurie, în calitate de salariat, și MAI al RM, în calitate de angajator, sunt guvernate de normele Codului muncii.

Instanța de apel a constatat că soluția emisă speței în cauză de către instanța de fond este întemeiată și legală, deoarece nu există temeii legal de încasare a sporului salarial achitat salariatului/intimatului.

La data de 06 martie 2017, Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că prin ordinul Ministrului MAI al RM nr. 14/437 din 01 aprilie 2013 cu privire la modificarea dispoziției MAI al RM nr. 14/454 din 16 mai 2012 „Cu privire la crearea grupului de lucru pentru elaborarea proiectului de Lege privind modul de asigurare și restabilire a ordinii publice în cadrul evenimentelor publice”, în scopul realizării prevederilor Concepției de reformare a MAI al RM, subdiviziunilor subordonate și desconcentrate ale acestuia, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1109 din 06 decembrie 2010, a fost stabilit în calitate de obiectiv elaborarea și ajustarea cadrului legislativ – normativ în vederea stabilirii responsabilităților și modului de asigurare și restabilire a ordinii publice în cadrul

evenimentelor cu caracter public, a fost modificat pct. 1 cu referire la componența grupului, fiind indicat conducătorul grupului Vladimir Țurcan și membrii grupului compus din 7 persoane, printre care și pârâtul Olaru Iurie.

Afirmă că la pct. 7 din dispoziția sus menționată, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) al Legii privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, a fost stabilit membrilor grupului de lucru pentru contribuția adusă la elaborarea proiectului de act legislativ un spor lunar la salariul de funcție în mărime de 50%.

Relevă că ulterior, în rezultatul inspectării financiare tematice a activității economico-financiare a MAI al RM și unor subdiviziuni subordonate pe parcursul anilor 2011 - 2014, Inspekția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a constatat că, membrilor grupului de lucru pentru elaborarea proiectului de lege privind modul de asigurare și restabilire a ordinii publice în cadrul evenimentelor publice, neîntemeiat le-au fost calculate și achitate lunar, în anul 2013, sporuri la salariu în mărime de 50% din salariul de funcție.

Reiterează că în scopul lichidării iregularității stabilite, conform pct. 5 din Prescripția nr. 27-04-04/786 din 20 iunie 2014 emisă de către Inspekția Financiară, MAI al RM a fost obligat să întreprindă măsuri pentru recuperarea, conform legislației în vigoare a cheltuielilor neîntemeiate.

Astfel, menționează că prin dispoziția Ministrului MAI al RM nr.22/1244 din 06 iunie 2014, a fost anulat pct. 7 al dispoziției MAI al RM nr. 14/454 din 16 mai 2012.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 21 decembrie 2016, a fost expediată în adresa recurentului la data de 24 ianuarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 667 (f. d. 84), și a fost recepționată la data de 03 februarie 2017, potrivit ștampilei cu nr. de intrare 288 (f. d. 86).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 06 martie 2017, în termen.

La data de 03 aprilie 2017, în adresa intimatului Olaru Iurie a fost expediată copia recursului declarat de către MAI al RM cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către MAI al RM, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către MAI al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel și în cererea inițială de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către MAI al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către MAI al RM, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva